

GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę

N^{ro}. 163.

11. Października 1817.

Wiadomości królowe.

Ze Lwowa.—C. K. Rząd krajowy Galicyjski ogłosił drukiem w językach Niemieckim i Polskim następujący Reskrypt N. Pana, którym JW. Baron Hauer, dotychczasowy Prezes Rządu krajowego, Gubernaterem Galicyi i Lodomeryi mianowanym został:

Franciszek Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardy i Wenecyi, Galicyi i Lodomeryi; Arcy-Xiąże Austriacki, etc. etc.

Jaśnie Wielmożni, Wielmożni, Szlachetni, Uczciwi, mili Nam wierni!

Oświadczamy wszem i każdemu z Naszych wiernych Obywateli i Poddanych w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi, iakieykolwiek bądź godności, stanu i urzędu Naszemu C. K. łaskę, i uwiadomimy ich, żeśmy Jaśnie Wielmożnego Naszego rzeczywistego tajnego Radcę, Kawalera W. Krzyża Cesarско-Austriackiego orderu Leopolda, i Kawalera Król. Węgierskiego orderu S. Szczepana, a terazniejszego Prezesa Rządu krajowego, i miłego Nam wiernego Franciszka Barona Hauera, przez z ufanie w osobie jego położone, i przez nayłaskawszy wzgląd na znane Nam jego chwalebne przymioty, światła, zdarność i poczciwość, tudzież na wieloletnie usługi jego, a przez to pozyskane wiadomości, Naszym Gubernatorem w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi nayłaskawiey mianowali.

Przeto wszem i każdemu z pomienionych Obywateli i Poddanych niniejszem nayłaskawiey rozkazujemy, aby rzeczonemu Franciszkowi Baronowi Hauerowi, iakie Naszemu Gubernatorowi Galicyjskiemu wszelkie winne posłuszeństwo i szanowanie okazywali, onemuż w dopełnianiu naywyższych rozkazów Naszych i urzędowych rozporządzeń jego nic na zawadzie nie kładli, ani mu w tem przeszkadzali; owozem, aby się w okolicznościach swoich do niego uciekali, jego urzędowej opieki i pomocy szukali, sgoła, aby go iako Naszego Gubernatora w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi, według wszelkiey należyłości czcili,

poważali i szanowali, a to tak, a nie inaczej unikając ciężkiey kary i niełaski Naszey czynili.

W tem pełni się Nasza nayłaskawsza wola i zdanie, i zostaiemy Wam przytem z Naszą Cesarско-Królewską i Monarchiczną łaską przychylnymi.

Działo się w Naszem Cesarzkim głównem i stołecznem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego siódmego miesiąca Sierpnia, tysięcznego ósmsetnego siedmnastego roku zba-
wienia, a panowania Naszego dwudziestego szóstego.

FRANCISZEK.

(L. S.)

Aloizy Hrabia Ugarte,

Król. Czeski naywyższy, i Arcyxiążęco-Austriacki pierwszy Hancierz.

Jan Nep. Baron Geislern.

Z Jego C. K. Mości własnego naywyższego rozkazu:

Karol de Widmann.

J. C. K. Mość uznając nayłaskawiey szlachetne usiłowania utworzonego w Galicyi Towarzystwa Dam dobroczynnych, raczył do Przelożoney tegoż następujący bilet własną ręką napisać:

Kochana Hrabino Kordulo Potocka! Przyjmuję z upodobaniem zdana Mi przez WPanią sprawę o składkach dobroczynnych, zebranych i rozdanych przez Towarzystwo Dam we Lwowie, i chcę, aby WPani temu Towarzystwu za czynność jego ukontentowanie moje oświadczyła. Spodziewam się po WPani i po wszystkich wspieraczach i uczestnikach Towarzystwa, które już tyle dobrego zdziałało, że pamięć tego, co już rzeczywiście zrobiono, tudzież wdzięczność tylu ludzi, których cierpieniom ulgę sprawiono, i nadal w zupełney działalności dotychczasowe dobroczynne usiłowania Towarzystwa tego utrzyma.

WV Klausenburgu d. 26. Sierpnia 1817.

(Podpis) Franciszek.

Dla lepszego uposażenia szkoły w Komarnie, w Cyркуle Samborskim, obowiązali

się tameczny Pleban Łaciński, JX. Kucharski, po 70 ZR., Gmina obrządku Łacińskiego po 50 ZR., a Gmina Żydowska, po 25 ZR. corocznie składać.

JX. Szymon Kolasiniński, Pleban Raniżowski w Cyrkule Rzeszowskim, kupił dla szkoły tamże założyć się mającey, 150 książek szkolnych bez żądania nagrody, i odstąpił na wybudowanie domu szkolnego grunt, wraz z ogrodem. Miło jest Rządowi krajowemu te czyny piękne publicznie pochwalać.

Gliniańska Gmina Chrześcijańska w Cyrkule Złoczowskim, obiecała 3 czerwone złote; tameczna zaś Gmina Żydowska 5 czerw. złotych, w przeciągu lat pięciu, od roku 1816go zacząwszy, na wsparcie Galicyjskiego funduszu inwalidów, złożyć. — Nie mniej ofiarowało Dominium Łuckie w Cyrkule Złoczowskim 50 ZR. na wsparcie jednego inwalida.

Te szlachetne czyny podaie niniejszem Rząd krajowy do wiadomości powszechney.

Wiadomości zagraniczne

Rossya.

Według listów z Rossyi był N. Cesarz i Król Alexander d. 9. (21.) Września już w Kijowie, z kąd dnia 11go (23go) do Białej Cerkwi wyjechał.

Słychać, że począwszy od nowego roku, wprowadzać będą także i przez lądowe granice owe artykuły, które ukaz z roku 1816go tylko do portów przywozć przewał; słychać także, iż handel przechodowy (transit) w całym Państwie Rossyjskiem dozwolony będzie.

Ministryjna gazeta Londyńska Kurjer z dnia 17. Września umieszcza co następuje: „Dowiadujemy się z Petersburga, że w pewney okolicy Państwa Rossyjskiego, która dla żadnego rodzaju handlu bardzo dostępną nie jest, a zatem bynajmniej jako srodkiowy punkt przemycania podejrzana być nie może, bardzo nieprzyjemny zdarzył się wypadek. Rząd Rossyjski miał przyczyny do sądzienia, że w porcie Archangielskim i w innych portach Rossyjskich bardzo rozciągnął handel ukradkowy przez okręty Angielskie prowadzony bywa, i nakazał przeto w tej mierze najsurowsze dochodzenie. Deciezione, że w budynkach słowych fałszywe drzewi wstawione były, i że znaleziono sposoby do wprowadzania w Kraj towarów częścią zupełnie zakazanych, częścią zaś wielkimi opłatami słowami nałożonych. Powiadają, że wszędzie, gdzie tylko zamiary przemycania oczywiście były, z o-

krętów wiosła pozabierano, przez co bez szczególniejszego pozwolenia Rządu Rossyjskiego odpłynąć nie mogą. Wypadek ten nieprzyjemnym jest dla osób wien wpłatanych, nie sprawi jednakże dalszego ambarassu dla Państw obydwóch. Sądzymy, że towary kontrabandowe wraz z okrętami, które ie naładowały, konfiskacie podpadną, a Rząd Rossyjski postąpi sobie według praw krajowych z Poddanymi swoimi, którzy do tego należeli.“

Rossyanie szerzą się coraz bardziej na północno-zachodnich brzegach Amerykańskich. Już dawniey zajęli jedną z wysp Sandwichskich; teraz zaś mieli w Badoga pod 38 1/2 stopnia szerokości północney, tylko o 10 mil od pewney osady Hiszpańskiej, w Nowey Kalifornii założyć osadę, która w przyszłości wszytkie ich posiadłości bardziej ku północy leżące w żywność opatrzować może. W Kodjahu wystawili bardzo mocną twierdzę.

Słychać, że się teraz tem zajmują, aby ze strony Rossyjskiej wszystkie Mocarstwa Europejskie wezwać do nałożenia kar prawnych na wszystkich zbóyców morskich, gdziekolwiekby się zdrożności dopuszczali. Obecnie jest pięć rozmaitych gatunków zbóyców morskich: 1) korsarze południowej Ameryki, którzy, jak wiadomo, już nawet i na północnych morzach Europejskich pokazali się; 2) korsarze Włossy i Turccy na Archipelagu i na wschodnim morzu śródziemnem, po największej części od osób prywatnych uzbrajani; 3) korsarze Barbaryjscy, którzy się w ostatnich czasach nawet i obrażenia bandery Rossyjskiej dopuścili, przez co eskadra Rossyjska do Tunetu popłynąć, i zadość uczynienia żądać, w przeciwnym zaś razie przemocy użyć ma; 4) korsarze Ladrõesy i Malaysoy w Indjach wschodnich i pod Chinami, którzy się tam do takiej pęgi wzięli, że ich już flota Chińska poskramiać nie zdążyła, a przeto także kilkanaście Angielskich okrętów w ośmiu stać musi; 5) gromadzenie liczna klasa Arabskich zbóyców morskich w zatoce Perskiej i na sąsiedzkich morzach. Ich siła zbrojna jest bardzo znaczna, i składa się z czterech okrętów, z których 15 między przylątkiem Nafilate i Muscat, 5 między przylątkiem Verdistan i Bassora, a 4 wokoli Bushire stoją. Nadto budują w rozmaitych portach jeszcze około 45 okrętów korsarskich, które po największej części jeszcze tego roku z wasstatu spuszczonymi być mogą. Ci zbóycy morscy są dla okrętów do Indyi Wschodnich żeglujących

maybardziej niebezpiecznymi; a ponieważ będący na nich maytkowie Laskarscy w tej wie-dze zostają, że życie ich ochronionem będzie, jeżeli żadnego odporu nie dadzą, przeto się o te okręty bardzo lekają, zwłaszcza, że złe-mu nie tak spieszenie, jakby potrzeba, zara-dzić można. Ze strony Angielskiej uzbrania atoli już eskadrę przeciwko zbójcom morskim, i słysząc, że G. binety Londyński i Petersbur-ki do Feth-Aly-Szacha (Monarchy Per-skiego) wspólnie udać się zamyślają, aby uzbra-żania takich okrętów korsarskich w portach swoich zabronił.

Kraie Barbaryyskie.

Gazeta Hamburgska umieściła poniższe (iako sągęza) niezawodne wiadomości z Al-gieru pod dniem 2go Sierpnia:

„Po klęsce przeszłorocznej powstała ma-rynarka Algierska, iako fenix z popiołów swoich. Liczy ona już 11 okrętów korsarskich, które się z fregaty o 44rech działach, z pię-ciu korwet o 18 do 24rech dział, i z pięciu szybko żeglujących brygów i szenerów składa-ją. Małe okręty odbyły niedawno krążenie. Wysłane były na kanał dla spróbowania szczę-ści, a spotkawszy się podczas żeglugi z okrę-tem Hamburgskim i okrętem Rossyyskim, zabra-ły je wraz z trzema okrętami Hiszpańskimi, które należytych paszportów nie miały.“

„Okręt Hamburgski do PP. B. i H. Rose-nów należący, bryg dosyć wielki, Reicher-stieg zwany, a pod sprawą Kapitana Lau-rentzen będący, został zaraz po przybyciu do Algieru za dbrą zdobycz uznanym.“

„Okręt Rossyyski, bryg Przemysł, pod sprawą Kapitana Schumana, z Rygi do Cur-ril z konopiami i nasieniem konopnem pły-nący, iacze tu nie przybył, i nie można so-bie wyłomaczyć opóźnienia się tej zdobyczy, którą jeszcze dnia 3go Lipca pod przyładkiem Finistere zabrano. (W Algierze bowiem nie wiadomo, iako odważnym sposobem Kapi-tan Schumann okręt swój odzyskał, postracaw-szy w morzu zbójców z pokładu okrętu) Okręt ten będzie z resztą wolno puszczonym, ponie-waż Day żadnego zatargu z Rossyją mieć nie chce. — Okręt ten poczytywano za kręt Pru-ski, w którym to razie doznałby był tegoż sa-mego losu, co i okręt Hamburgski. Algierczy-kiowie dziwią się nad nieogładaniem przybycia zdobyczy okrętu Rossyyskiego pod sprawą Ka-pitana Schumana tem bardziej, że 5ciu lu-dei z tejże samej zdobyczy, wraz z Hambur-zykami dnia 1go Sierpnia do Algieru przy-

było, których zaraz nazajutrz na wstawienie się Konzula na wolność wypuszczono. Zabrane okręty Hiszpańskie zostały takż oddanemi.“

„Osada okrętu Hamburgskiego została w niewoli wojennej. Brzmi ci to pięknie w gazetach; wychodzi atoli na iedno, gdyż ich iak niewolników traktują, tylko że kaydan nie no-szą. Trzymają ich w iednemże miejscu ze zbro-dniarzami; muszą od świtu aż do zachodu słoń-ca pracować, a za to otrzymują na żywność po 4 bocheneczki czarnego chleba i wodę. Gdy-by się Konzulowie cudzoziemcy za tymi bie-dakami nie nymewali, byłiby już z głodu i z nędzy poumierali; o chlebie bowiem i wodzie mogą wprawdzie żyć mieszkańcy tutejsi, ale nie maytkowie północni w upałach stopni 32 do 34 podług Reomiura; ze wszelkiej o-dzieży obnażeni.“

Powyższe doniesienie o stanie osady okrę-tu Hamburgskiego w niewolę zabraney, potwier-dzają takż i inne listy pod tą samą datą z Algieru pisane, dodając, że się pomienione nieszczęście dnia 4go Lipca o 5 mil od brze-gów Portugalskich zdarzyło; że maytki aż do konszuli obnażeni, przy marynarce o chlebie i wodzie pracować muszą; że stan onychże bli-skim iest rozpacz, zwłaszcza, że nad to ie-szcze otoczeni są Turkami i Maurami, któ-rych języka nie rozumieją, i że zapewne roz-pacz uleddzy musieli, gdyby ich Konzulowie cudzoziemscy (osobliwie Duński) nie wspiera-li. — Sam zaś Kapitan pomienionego okrętu Hamburgskiego, Wawrzyniec Laurentzen, pi-sze pod tą samą datą między innemi, że takż i on prawie codziennie do roboty iść musi, że go z rana wraz z innymi niewolnikami wy-pędzają, i że nie ma żadney wolności do przecho-dzenia się tu i owdzie.

Od miesiąca Maia grassuje w Algierze po-wietrze. Z najwyższego rozkazu ukrywano wy-buchnienie tej zarazy aż do końca Czerwca, lecz potem zaczęło powietrze tak mocno grasować, że w samem tylko mieście Algierze codzien-nie po 200 do 300 ludzi umiera. Cała wscho-dnia część Kraiu iest zapowietrzona; w Kon-stantynie i w Bonie ginie mnóstwo ludzi, a nawet słysząc, że w ostatnim mieście pra-wie wszyscy mieszkańcy wymarli.

Słysząc, że znów cztery okręty korsar-skie ku północy wypływać mają, które zapew-ne takż są zapowietrzzone.

Ameryka Hiszpańska.

Jenerał powstalców Mina zagraża oble-żeniem twierdzy Vera Cruz, względem któ-

ney nie bez obawy zostają. Część powstańców wtargnęła do Potosi (w Peru), a posada pod Saltą, na której się Hiszpanie długo trzymali, została od nich opuszczoną i przez ich przeciwników zajęta.

W Królestwie Chili uderzyło na powstańców wojsko Królewskie dnia 5go Maia, w liczbie 1400 ludzi, lecz zostało pobitem, utraciwszy 500 niewolnika, 100 zabitych, 3 działa i wiele amunicyi. — Przeciwnie zaś wylądował Królewski Jenerał Morillo dnia 14go Lipca na wyspę S. Małgorzaty, zdobył Pampatar po dzielnym odporze, zabił 300 powstańców, wielu zaś ranił, a resztę w góry zagnął. Spodziewają się, że w przeciągu miesiąca tę wyspę z nieprzyjaciół oczyści. Hiszpanie mają na wodach tamecznych 20 okrętów wojennych.

Według doniesień z Buenos-Ayres z dnia 18go Lipca, wojsko Portugalskie w Montevideo zostawało w dawnym położeniu. Artigas blokował je ciągle; ma on główną kwatery swoją w Lucia, a podiażdy jego niespokoiły ustawicznie obóz Portugalczyków i zabierały im konie. W mieście Montevideo głód prawie panuje, a mieszkańcy i osada Portugalska żyją tylko z dowozów, które jako kontrabandę z Buenos-Ayres otrzymują.

Brazylia i Portugalia.

Dnia 14go Września wysłano z Lizbony 9 okrętów przewozowych z wojskiem do Rio-Janeiro, a 8 do Bahii pod zastoną okrętów wojennych.

Dalej donoszą z Lizbony, że zabieranie na okręty wojska do Brazylii przeznaczonego, znowu do nieładów pobudkę dało. Rozkazano bowiem, aby się 3000 ludzi do wsiadania na okręty przygotowało. Żołnierze na to wyznaczeni, okazali tymczasem odpór najsilniejszy. Cały pułk uciekł częściami po 50 do 100 ludzi w głąb Kraju wraz z bronią. Żołnierze innego pułku oświadczyli Officerom, swoim podczas parady, że także nie pójdą, kiedy żadnego występu nie popełnili. Przez wpływ Marszałka Beresforda, została atoli rzecz dobrym sposobem zagadzona. Pozwolono żołnierzom, aby żony i dzieci z sobą zabierali.

Donoszą z Lizbony, że wszyscy Portugalczycy, którzy się z przyczyny politycznego postępowania swojego podczas wtargnięcia Francuzów dobrowolnie, lub przez przy-

mus z Portugalii wynieśli, otrzymali pozwolenie powrócenia do Ojczyzny; i że nawet ci, których zaocznie na śmierć skazano, mają wolność dopraszania się o powtórny rewizję swego wyroku, po której, jeżeli pomyślnie wypadnie, na łono rodzin swoich powrócić będą mogli.

Francya.

Pisma publiczne donoszą co następuje:

„Według listów z Lugdunu nie była tam spokojność publiczna już więcej przetrwaną, a wszystkie wiadomości przeciwnie, które, iak się здаie, ludzie źle myślący rozsiali, są całkiem bezzasadne. Poselstwo Marszałka Marmonta było według celu swojego prawdziwą zleceniem pojednawczem, co się też i okazało. Wysłanie męża zaufaniem Króla i Ministrów zaszczyconego, męża wysokiej godności, o wym okolicom zupełnie obego, i w żaden stosunek tameczny nie wpłatanego, który duchem systematu rządowego przenikniony i wielkiem pełnomocnictwem opatrzony iest, było może jedynym środkiem do zupełnego uspokojenia owych okolic, i do uśmierzenia zawistnych namietności, które od tak dawnego czasu tem wrzały. Marszałek Marmont, ograniczył się od czasu swojego przybycia do Lugdunu na wysłuchaniu wszystkich, i na powzięciu wiadomości ze stron rozmaitych, aby sprawę dokładnie zdać, oraz stosownie do swoich instrukcyi i nowych rozkazów od Rządu nadeyszdzających, przyzwoite środki przedsięwziąć zdołał. Spodziewają się, że zaydą wielkie odmiany co do osób, naywyższe urzędy wojskowe i cywilne w Lugdunie piastujących.“

Głoszą, że Ministerium Francuzkie postanowiło, aby nie proponować odnowienia ustaw, upoważniających do szerególnych środków względem utrzymania publicznego bezpieczeństwa, a kończących się ze zbliżającym się posiedzeniem obu Izb prawodawczych; tudzież, aby nie przedłużać istnienia Sądów prewotalnych, mających ustać z dniem 1. Stycznia 1818go. wraz z prawem, które ie utworzyło. Przeciwnie zaś zamyślają Ministrowie ograniczyć znowu wolność druku.

Gwardya Królewska składa się teraz przeszło z 30,000 ludzi, a zatem z większy, liczbą nad swój etat. Różne zarody słabego teraz wojska Francuzkiego tak są urządzone, iż w przeciągu dni 14stu 250,000 ludzi pod chorągwiami stanąć może.

Do tej gazety załączony iest 22gi numer Rozmaitości.